Economia | Àlex de la Guia | Actualitzat el 03/12/2019 a les 10:46

Després del divendres negre arriba el dilluns de fum

«El BlackFriday són uns dies en què els productes ens surten més econòmics, però també és un dia que al planeta li surt molt car»

Durant la setmana passada, i en especial el passat divendres, es van viure uns dies d'exaltació al consumisme compulsiu.

El BlackFriday és un dia on les grans empreses com Amazon fan negoci amb les grans ofertes que fan per vendre gran part de l'estoc del que disposen a costes dels petits comerciants que es veuen obligats a fer ofertes arriscant-se a tenir uns beneficis mínims o morir.

A les grans empreses com Amazon els hi surt molt rentable el BlackFriday i els altres dies de grans ofertes com el CiberMonday. Ells fan compres massives per comprar els productes a un preu molt barat, de fet s'ha vist com Amazon compra tant a un preu tan barat que acaba llançant part del seu estoc perquè els hi surt més rentable fer grans compres i llançar una part de la compra que fer compres «normals» i vendre-ho tot, per això és tan rentable per ells el BlackFriday o CiberMonday. Es treuen del damunt l'estoc abans de llançar-lo així encara tenen més beneficis mentre les botigues de barri i poble es veuen obligades a abaixar preus per malviure o directament tancar.

Et fan grans ofertes i anuncis de les seves ofertes per tot arreu mentre cada any hi ha més europeus i estatunidencs amb una malaltia pareguda a la ludopatia: el consumisme compulsiu, una malaltia que també arruïna persones i famílies.

El BlackFriday són uns dies en què els productes ens surten més econòmics, però també és un dia que al planeta li surt molt car. Mentre comprem compulsivament per internet roba, aparells electrònics i altres productes que segurament no necessitem o ja tenim la versió anterior (que encara funciona bé) a un preu reduït econòmicament ho paguem a un preu ecològic molt alt. Durant aquests dies es multipliquen les compres per internet i per tant les emissions de CO? provocat pels enviaments dels productes.

A tot això cal sumar la contaminació quotidiana i la vulneració dels drets humans de la indústria tèxtil (la segona indústria més contaminant del món i una de les indústries més beneficiades pel BlackFriday), la contaminació per la fabricació d'aparells electrònics i per extreure els metalls necessaris per poder fabricar els aparells electrònics. Tots i totes a casa tenim roba, ordinadors i mòbils tacats amb la sang dels esclaus que ho fabriquen o extreuen la matèria primera necessària.

I després d'aquest dies de consumisme compulsiu i contaminació se celebra a Madrid una cimera pel clima. A Madrid, la capital d'uns dels països de la Unió Europea més multat per no seguir les normatives ambientals marcades per Europa. Un estat dirigit per l'Ibex, un cau de corruptes i responsables dels problemes ambientals que viu l'estat Espanyol i el planeta. Per culpa de les elèctriques que gestionen els pantans de l'estat, no arriben prou sediments al Delta de l'Ebre ni de la resta de rius. Per culpa d'Inditex i el seu model de negoci hi ha persones esclavitzades treballant a tallers de roba del sud-est asiàtic i Àfrica. Per culpa de petrolieres com Repsol i elèctriques com Endesa es frena el desenvolupament de les energies renovables. La cimera se celebra a la ciutat on està la tribuna del Bernabéu, epicentre de l'amiguisme de l'estat responsable, d'entre altres coses, del CASTOR.

Vist tot això, és lògic que no tingui cap confiança amb la cimera del clima ni en les persones que participen. És una cortina de fum on s'arribarà a una proposta de mínims que si no perpetuen els

països més contaminants del món com Estats Units d'Amèrica o la Xina i les empreses o indústries que més contaminen com la indústria tèxtil o electrònica.

L'esperança del planeta està en les petites accions que podem fer les persones baixant el ritme del consumisme, consumint més productes i embolcalls ecològics i/o biodegradables. L'esperança està amb les petites empreses que estan sortint i que t'ofereixen el mateix producte però fabricat amb material reciclat o biodegradable (això sí, a un preu més car per la nostra butxaca però millor pel planeta). L'esperança està en totes les organitzacions i plataformes que existeixen i lluiten per un planeta més sostenible que respecti el planeta i els drets humans.

Espero equivocar-me i que la cimera serveixi de molt i el compte enrere del planeta s'aturi, però poca confiança en què els responsables de la situació actual la canviïn.